

היחוד כוז"ו במקס"ז כוז"ו. תרשא הארץ דשא עשב וגוו', אכן הוציא מה באוטם מים שהתקנסו למקום אחד ושובעים בתוכו פוך טמיינות נסורת, ויוצאים בתוכו טמירין עליזונים ואבאות קדושים, של אוטם בני האמונה מתקנים אותו במקום. האמונה באומה עובדת רובנו.

זה סוד (חלים קד) מצמים חציר לבמה וגוו'. זו בהמה שרווצת על אלף הרים, ומגדלים לה בכל יום אותו חציר, וחציר הוה, אותם מלאכים שליטים לפיה שעה שנבראו בשני ועומדים למאכל של בהמה זו. בגלל שיש אש אוכלת אש.

ושב לעבודת האדים - עשב זה האופנים האלה וחיות וקורבים, שלם מתקנים תוכך תקוניהם ועומדים להתקן בשעה שבני אדם באים לעבודת רבונם בקרבניהם ובתפלה, שוויה עבודה האדים. ושב זה מען ומוכן לעבודת האדים להתקן בתוקנו פראי. וכשהם מתקנים אותה עבודה האדים, אמר קד יוצאים מהם מזונות וטרף לעולם, שפטות (שם) להוציאו לחם מן הארץ. וזהו עשב מזריע זרע, זרע, שרי חציר לא מזריע זרע, אלא מנידן למאכל של אש קדושה, ושב לתקון העולם. וביל זה להוציאו לחם מן הארץ. כל התקונים של בני האדם שמתוקנים את עשב הארץ הזה, שעבודתם לרבות לספק על ידם מאותה ארץ טרפ' ומזונות לעולם הוה ולທברך בני אדם מברכות של מעלה.

ע"ז פרי עשה פרי - דרכה על דרגה, זכר ונקבה. כמו שעז פרי מוציא מה של עז עשה פרי, גם אכן הוא מוציא, ומהו? אלה

גלויפא שמא דיחוקא כוז"ו במקס"ז כוז"ו. תרשא הארץ דשא עשב וגוו' השקה אפיקת חילא באנוין מיין דאתפנשו לאתר חד ונגידין בגויה גו טמירו סתימה. ונפקין בגויה טמירין עלאין ותיכילין קדישין. די כל אנון בני מהימנותא מתקנן לון בתקינה דמיהמנותא בהיא פולחנא דמאריהון.

וירוא דא (חלים קד) מצמים חציר לבמה וגוו' דא בהמה דרביעאה על אלף טירין ומגדلين לה כל יומא והוא חציר. וחציר דא אונין מלאכין שליטין לפום שעטה דאחים או בשני וקיימין למיכלא דהאי בהמה. בגין דאית אשא אקלא אשא.

ושב לעבודת האדים שב דא אלין אופני וחיות וקורבים. דבלחו מתקנן גו תקוניהו וקיימין לאתקנה בשעתה דבני נשא אתין לפולחנא דמאריהון בקרבניהון ובצלותא דא איהו עבודה האדים. ושב דא אונדמן ותעד לעבודת האדים לאתקנה בתקוניה בדקא יאות. וכד און מתקנן בתקוניה בעבודת האדים, לבתר מנינו נפקין בהיא בעבודת האדים, לבתר מנינו נפקין מזוני וטרפין לעלמא דכתיב (חלים קד) להוציא מזוני וטרפין זרע, לחם מן הארץ. ודא איהו שב מזורי זרע, דהא חציר לא מזורי זרע איהו אלא אונדמן למיכלא דאשא קדיشا. ושב לתקנה דעתלמא.

יביל דא להוציאו לחם מן הארץ. כל תקונין דבני נשא דקא מתקנא להאי שב ארין. דפולחנא דלהון למאריהון לספקא על ידיהון מההיא ארץ טרפי ומזוני להאי עלמא ולאתפרק באני נשא מברקן דלעיל (דלעיל). ע"ז פרי עשה פרי. דרגא על דרגא דבר ונוקבא. כמה דעת פרי אפיק חילא דעת